

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1106/2017
19.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву и продуженом трајању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Живана Живановића, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Сремској Митровици К бр.1396/13 од 22.12.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.60/17 од 29.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К бр.1396/13 од 22.12.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.60/17 од 29.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К бр.1396/13 од 22.12.2016. године окривљени АА је између осталих, оглашен кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању и саизвршилаштву из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и кривично дело проневера из члана 364. став 1. КЗ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 12.11.2016. до 14.11.2016. године и обавезан је солидарно са окривљеним ББ да плати предузећу „ВВ“ из ..., на име имовинско правног захтева 913.880,88 динара, као и да оштећеном предузећу „ГГ“ из ... на име имовинско правног захтева плати 366.055,20 динара у року од 3 месеца по правноснажности пресуде као и да солидарно са окривљеним ББ на име трошкова кривичног поступка плати 35.377,17 динара као и да плати 5.000,00 динара, а да на име паушала плати 10.000,00 динара све у року од 3 месеца по правноснажности пресуде а у смислу члана 262. у вези члана 261. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.60/17 од 29.08.2017. године одбијена је као неоснована, између осталих, и жалба браниоца окривљеног АА па је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К бр.1396/13 од 22.12.2016. године у односу на овог окривљеног потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адвокат Живан Живановић, без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде преиначи и окривљеног ослободи оптужбе или да се побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредби члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је тужилац током главног претреса изменио правну квалификацију кривичног дела на штету окривљеног тако што је кривично дело утаје из члана 207. став 1. КЗ које је окривљеном било стављено на терет оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици Кт 1818/10 од 16.09.2014. године преквалификовао у кривично дело проневере из члана 364. став 1. КЗ поднеском од 14.05.2015 године, у моменту када је кривично гоњење за кривично дело утаје из члана 207. став 1. КЗ које је окривљеном првобитно било стављено на терет, било застарело па је поступак за то дело требало обуставити, на који начин бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици Кт 1818/10 од 16.09.2014. године окривљеном АА било стављено на терет извршење кривичног дела утаје из члана 207. став 1. КЗ које је према наводима оптужног акта извршио у току августа месеца 2009. године, а за које кривично дело је запређена казна до 2 године и новчана казна.

Из списка предмета даље произилази, да је Основно јавно тужилаштво у Сремској Митровици поднеском под бројем Кт 181/14 од 14.05.2015. године извршило измену правне квалификације кривичног дела које је оптужним актом овог тужилаштва Кт 1818/10 од 16.09.2014. године било стављено на терет

окривљеном АА, тако што је уместо кривичног дела утаје из члана 207. став 1. КЗ окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела проневере из члана 364. став 1. КЗ.

Одредбом члана 103. тачка 6. КЗ прописано је да ако у овом законику није другачије одређено, кривично гоњење се не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године док је чланом 104. став 6. КЗ прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је кривично дело утаје из члана 207. став 1. КЗ које је првобитно било стављено на терет окривљеном АА оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици Кт бр.1818/10 од 16.09.2014. године према наводима оптужног акта извршено у августу месецу 2009. године, апсолутна застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело наступила је у августу месецу 2015. године. Како је у односу на исти чињенични опис кривичног дела које је наведеним оптужним актом окривљеном АА било стављено на терет од стране тужилаштва извршена преквалификација дана 14.05.2015. године, дакле пре наступања апсолутне застарелости за кривично гоњење у односу на кривично дело које је првобитно било стављено на терет окривљеном (апсолутна застарелост кривичног гоњења би наступила у августу 2015. године), наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани, обзиром да на наведени начин није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, која повреда закона се односи искључиво на апсолутну застарелост кривичног гоњења и која спада у круг повреда закона због које окривљени може у смислу члана 485. став 4. ЗКП поднети овај ванредни правни лек.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одбио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић